HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא תימא. דלמא ספיקו דאמר שמטמא דקא בעי למימר ספק חוא ספק לא חוא ספק מחמת שכבת זרע ספק מחמת ראייה דמ"ש לא מוקמינן עליה טומאה לא לענין מיזב קרינן ולא לענין שתהיה אם כבר התחיל למנות ימי ספרו לכתחילה[ב] וספק לו שבעת ימים לטהרתו אלא ודאי ומיטו ספק מחמת שכבת זרע: **מי גרע.** שכבת זרע דזב משכבת זרע דטהור דטמא במגע כדאמר מר (נדה דף מג.) [1]ואיש אשר תצא ממנו שכבת זרע (ויקרא כב) לו לרבות את המוגע: **אלא אמר רב חדא כר אחבה.** מאי הא דקאמר דשכבת זרעו טמא לומר שאין שומין בה לטומאה אם רצה לקבל[ג] טומאה זיבה אין לו אותה זיבה לקבל כי היכי דתנן במס' זבין (פ"ב מ"ג) הרואה קרי אינו מטמא בזיבה כל עיקר אלא לעת שהוא רואה ולא מחמת לעת שאין רואה אלא שומין בה כאילו הוא רואה: **אמר רבא לא תימא ספק חוא ספק לא חוא אלא ודאי חוא ספק מחמת שכבת זרע ספק מחמת ראייה כיון שנזקק לטומאה ספיקו טמא:** שכבת זרעו טמאה: למאי אילימא למגע מי גרע משכבת זרע דטהור אלא זרעו של זב במשא מאן שמעת להא דאמר שכבת זרע של זב במשא במשא אילימא האי תנא דתניא [ד]רבי אליעזר אומר שכבת זרעו של זב אינו מטמא במשא ורבי יהושע אומר [א]מטמא במשא לפי [ג]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר אידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [ב]והתנן [ב]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שכבת זרע של זב מטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א] כתיב [ו]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בליליא: **מתני'** [ג]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא בבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [ד]א"ל רב לחייא בריה דרב חנוך

אמר רבא לא תימא ספק חוא ספק לא חוא אלא ודאי חוא ספק מחמת שכבת זרע ספק מחמת ראייה כיון שנזקק לטומאה ספיקו טמא: שכבת זרעו טמאה: למאי אילימא למגע מי גרע משכבת זרע דטהור אלא זרעו של זב במשא במשא להא דאמר שכבת זרע של זב במשא במשא אילימא האי תנא דתניא [ד]רבי אליעזר אומר שכבת זרעו של זב אינו מטמא במשא ורבי יהושע אומר [א]מטמא במשא לפי [ג]שאי אפשר לה בלא ציחצוחי זיבה אפי' רבי יהושע לא אמר אלא משום ציחצוחי זיבה אבל בעיניה לא אמר אלא אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה סבר רב פפא קמיה דרבא למימר אידי חולשא הוא דחזי א"ל רבא [ב]והתנן [ב]גר שנתגייר מטמא מיד בזיבה א"ל אין לך חולי גדול מזה אלא תנאי היא דתניא שכבת זרע של זב מטמא במשא כל מעת לעת ור' יוסי אומר יומו במאי קמיפלגי בדשמואל דשמואל רמי א] כתיב [ו]כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה וכתיב לפנות ערב ירחץ במים מ"ד מעת לעת דייק מלפנות ערב ואידך דייק מקרה לילה ומ"ד מלפנות ערב הכתיב מקרה לילה א"ל אורחא דקרי למתיא בליליא: **מתני'** [ג]נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' [2]ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון [3]ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא בבר נאמר [4]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם: **גמ'** [ד]א"ל רב לחייא בריה דרב חנוך

מה מורה האמור בשמשון נזיר. דכתיב זיר מלהים יהיה הנער מן הבטן (שופטים יג) גמ'

כדדרשינן בספרי דקרי פוטר זיבה של מחריה כל מעת לעת: **מה** מורה האמור בשמשון נזיר. דכתיב זיר מלהים יהיה הנער מן הבטן (שופטים יג) גמ'

חטוף

מחמת ש"ז פירוש ספק אם ראה ש"ז תחילה וטיפת זיבה הבאה אח"כ אינה מטמאה כדתנן פ"ב דמס' זבים הרואה קרי אינו מטמא בזיבה מעת לעת ספק אם טיפת זיבה יצאת תחילה ועד שלא נזקק הקרי מטהר הזיבה מטמא בזיבה מעת לעת שניהדעזעו איבריו ונתרוקן גופו ונחלש והוי כחולי: משנזקק לטומאה אפי' אונס נטמא. וק"ל לפי זה מאי קאמר מחמת [ספק] ש"ז דאפי' ודאי מחמת ש"ז טמא. ועוד לרב אדא בר אהבה דמפרש שכבת זרעו לענין שאין תולין היינו ספקו: מי גרע משכ"ז דטהור דמטמא במגע ואפי' ר' יהושע לא קאמר אלא משום צחצוחי זיבה אבל בעינא לא ומתני' קתני דש"ז מטמא במשא מטעם ש"ז ולא משום זיבה ואפי' איכא בלא צחצוחי זיבה: אמר רב אדא בר אהבה לומר שאין תולין בה. פי' אם ראה זיבה אחר קרי אין תולין שמחמת הקרי בא הזיבה והא דתנן דקרי מטהר הזיבה מעת לעת משום דמחמת חולשא דקרי חזי. ולכך משנזקק לטומאה דמטמ' באונס טמא: א"ל רבא והתנן גר שראה קרי ונתגייר מטמא בזיבה מעת לעת ר' יוסי אומר יומו: ובתוס' מוקי לה בנתגייר מהול דאי לאו הכי כל זמן שמצטער מחמת [המילה] אינו מטמא בזיבה: ה"ג ואין לך חולי גדול מזה. פירוש ואי אמרת דטעם דקרי מטהר בזיבה משום חולשא מה לי יש"א מה לי גר אדרבה טפי חולשא איכא בגר שהכניס עצמו לדאגת

ב) ל"ל דלמן מלמיליון לומו לה מגמ"ש ולה גמ"ס: כמשמה. כריכוי שמיה וכו'.

נב א מיי' פ"י מהל' מטמאי משכב ומושב הל"ד:
נג ב מיי' פ"ג מהל' מחוסרי כפרה הל"ל:
נד ג מיי' פ"ג מהל' מילות הלצ"ו:

תורה אור השלם

1. כִּי יִהְיֶה בָךְ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרֵה לָיְלָה וְיָצָא אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה:
דברים כג יא
2. וְתִדֹּר נֶדֶר וְתֹאמַר יְיָ צְבָאוֹת אִם רָאֹה תִּרְאֶה בָּעֳנִי אֲמָתֶךָ וּזְכַרְתַּנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וּנְתַתִּיו לַיְיָ כָּל יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ:
שמואל א א יא
3. כִּי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ כִּי נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:
שופטים יג ה
4. וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֵךְ וְשָׁמַע שָׁאוּל וְהָרָגָנִי וַיֹּאמֶר יְיָ עֶגְלַת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ לִזְבֹּחַ לַיְיָ בָּאתִי:
שמואל א טז ב

הגהות התוספות

1. ד"ה שכבת זרע. 2. ד"ה שכבת. 3. ד"ה שמתגייר. 4. ד"ה ומיכי דבקרינן אותו כגון הוי לכיכים כן ליכין לבזוק אותו לפטור בקרי כו'. 5. ד"ה זיבה הבא לחמרי. 6. ד"ה והכי תנאי דתמרי לקרי כו'. 7. כתן ס"ד ומ"ד דמעיל שכבת זרע בל זב מטמא במשא כל מעת לעת כו'. 8. ד"ה מאמע. 9. ד"ה מאן דמטמא. ובס"י נימא כל מה שבטוגריס. 10. ד"ה לילה. 11. ד"ה תגרוס הזיבה טומאת מגע לקרי. 12. ד"ה דמשמע לף. 13. ד"ה הטעם בל יום הזיבה.

פי' הרא"ש (המשך)

לקרבן וכן הרביעית סותרת אפי' באונס: ספקו ושכבת זרעו. מפרש בגמ' שרגלים לדבר שלא באתה הראיה מחמת האונס כיון שכבר נעשה זב: מה"מ דבשלישית אין בודקין אותו: דאמר קרא והזב את זובו לזכר ולנקבה הזב חדא זובו תרי לזכר עד כאן יש לו דין זכר שאינו מטמא באונס מכאן ואילך ולנקבה יש לו דין נקבה ומטמא באונס כדאיתא [בפ'] בנות כותים כי יזוב זוב דמה הרי אונס אמור ומה אני מקיים דמה מחמת עצמה ולא מחמת ולד: והא דתניא ר"א אומר בשלישית בודקי' אותו. ובראיית אונס אינו נעשה זב לקרבן. ברביעית אין בודקין אותו וסותרת אפי' באונס במאי קמיפלגי. ר"א דדרש את וג' ראיות יש דין זכר: אמר רבא לא תימא ספק חזא ספק לא חזא דהא ודאי לא מטמאי. אלא ודאי ס' מחמת ש"ז ס' מחמת ראיה כגון שבדק בעד ומצא עליו זיבה וקרי ואינו יודע אם ראה כל אחד בפני עצמו ושותר ד' או אם ראה שתיהם בבת אחת ואינו סותר אלא יומו כדאיתא פ' המפלת זיבה דפתיכא ביה שכבת זרע לא סתרה אלא יומא. וי"מ ספק